

[Finansministeren]

omfang naturligvis også, at en større del af produktionsresultatet tilfalder virksomhederne.

Det er ligeledes tankevækkende, at både den japanske og den amerikanske økonomi, der begge har vist større vækstrater end de europæiske økonomier, er kendetegnet ved, at virksomhedernes andel af produktionsresultatet er forholdsvis høj. Modsat har et land som f.eks. England både lav profitandel og forholdsvis lav vækst.

Når det kommer til stykket, er der vel ret udbredt enighed om den økonomiske nødvendighed af gode indtjeningsforhold i erhvervene. Men jeg forstår godt, at lønmodtagerne ved overenskomstafslutningen i 1983 krævede, at den løntilbageholdenhed, der blev udvist, omsattes i større investeringer og mere beskæftigelse. Det stillede regeringen dengang i udsigt. Vi er naturligvis tilfredse med, at løftet nu er indfriet, og vi har set en stærkere fremgang i beskæftigelsen, end selv de mere optimistiske havde regnet med.

Der er for mig ingen tvivl om, at yderligere løntilbageholdenhed i kombination med regeringens øvrige politik kan sikre en fortsat stærk fremgang i investeringer, produktion og beskæftigelse. Men når vi af lønmodtagerne må kræve løntilbageholdenhed, må vi af virksomhederne kræve, at den øgede indtjening omsættes i investeringer, i nye arbejdspladser. Det skete i 1984, og der er intet grundlag for at tro, at det ikke også skulle ske i de kommende år.

Fremgangen i investeringerne skal modsvares af en stigning i den indenlandske opsparing, og det kræver, at også husholdningernes opsparing sættes i vejret. Får vi ikke skabt den nødvendige opsparing, får vi heller ikke nedbragt underskuddet på betalingsbalancen. Det er et af hovedelementerne i regeringens forslag til en skattereform at få styrket opsparingen i samfundet.

Den tilskyndelse til gældsstiftelse, der ligger i de nuværende skatteregler, må fjernes. Skattereglerne må indrettes sådan, at det også for den enkelte familie kan betale sig at spare op fremfor at stifte gæld, og skattereglerne skal også indrettes på en måde, der fremmer den langsigtede pensionsopsparing.

Regeringen ønsker, at en større opsparing hos lønmodtagerne i vidt omfang kanaliseres ud til erhvervslivet som risikovillig kapital. Vi har i det sidste par år set en positiv udvik-

ling på aktiemarkedet. Aktiemarkedet var tidligere uden betydning for finansieringen af virksomhedernes ekspansion. Det forhold er nu ved at ændre sig. Mange virksomheder, både nye og gamle og store og små, har i det forløbne år hentet kapital på aktiemarkedet som det afgørende grundlag for en udvidelse af produktion og beskæftigelse.

I vid udstrækning er det lønmodtagernes opsparing, der således kanaliseres ud til erhvervslivet som risikovillig kapital. Det gælder både opsparing i investeringsforeninger og lønmodtagernes pensionsopsparing i livsforsikringselskaber, pengeinstitutter og pensionskasser. De seneste oplysninger viser en mærkbar udbredelse af aktiebesiddelse, og det er en udvikling, regeringen vil søge at fremme i de kommende år.

En videreførelse af regeringens økonomiske politik indebærer en fortsat styrkelse af virksomhedernes indtjening og en forøgelse af den samlede opsparing i det danske samfund. Det er nødvendigt for at skabe større investeringer og stærkere vækst i produktion og beskæftigelse. Efterhånden som vi får bugt med betalingsbalance- og gældsproblemerne, vil en større økonomisk vækst give grundlag for en ny og holdbar fremgang i realindkomsterne, men der er ingen nemme genveje til dette mål. Vi må gennemføre en stram indkomstpolitik, vi må holde de offentlige udgifter i ro, og vi må gennemføre en skattereform, som fremmer opsparingen.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige finansministeren tak for svaret på forespørgslen; meget kunne man vel sige om den tale, finansministeren netop har holdt, men i særlig høj grad præget af selvkritik var den vist ikke. Så vidt jeg kunne se, var der ikke ét eneste problem i den strategi, regeringen havde valgt; ikke ét eneste af de problemer, jeg påpegede i min begrundelse, og som jeg håber også vil komme til at præge debatten her, gik finansministeren ind på.

Jeg skal ikke gå meget ind i den økonomiske forhistorie om, hvem der har æren af, at vi trods alt i 1984 har oplevet et bedre år, end vi længe har gjort det i dansk økonomi. Skyldes det, som finansministeren siger det,